

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Henrico ciue Susatae, qui à daemone in specie mulieris raptus, & in
pasculo depositus, amens effectus est, cap. 11

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

dem monasterij audiui, femina quædam promiserat, quòd tali nocte ad eum veniret. Nocte condicta, illa quidem non venit, sed in eius specie confimilique voce diabolus clerici lectum ascendit: quem putans feminam bene sibi notam esse, cognouit eum. Manè surgens, cum dæmonem, quem feminam esse putauit, egressi compelleret, respondit ille: Cum quo putas te hac nocte iacuisse? cumq; ille diceret, Cū tali femina. Respondit dæmon: Nequaquam, sed cum diabolo. Ad quod verbum Ioannes, sicut mirabilis fuit, ita mirabile verbum, quòd dicere verecundor, respondit, diabolum irridens, & de opere nil curans.

CAPVT XI.

IN ciuitate Sufaria ciuis quidam erat Henricus nomine, cognomento Gemma; huius officij fuit vinū in tabernis vendere: habebat autem tabernam aliquantulum à domo sua remotam. Qui cum nocte quadam, secundum consuetudinem, tardè de taberna rediens, & pecuniam de vino collectam secum portans, domum festinaret, vidit quandam speciem muliebrè, in alba veste & linea stantem in loco quodam, vbi ciues solent placitare. Nihil mali de ea suspicans, cum ad locum venisset, illa per vestem hominem traxit, & ait; O amice, diu te hîc expectaui, amare me debes. Ille vestem de manu eius excutiente & dicente, sine me ire, luxuriæ tuæ non consentiam, sed vadam ad vxorè meam. Illa fortiter institit, ad commixtionem eum inuitans. Quæ cum verbis non proficeret, inter brachia sua virum tollens, & multum comprimens, in æra leuauit, atque vltra monasterium sancti Patrocli, quod satis altum est, illum transferens, in pasculo deposuit. Qui dimissus, extra mentem factus, cum post horam resumptis viribus respirasset, surrexit, & ad domum suam claustro vicinâ, manibus pedibusque reptando, cum labore veniens, ad ostium pulsauit. Surgente familia, vt lumen accenderent, clamauit ille: Nolite lumen accendere, non enim mihi expedit illud videre. Et reclinauerunt eum in lectulo suo, quia debilis erat valde, tam in sensu, quam in corpore. Tri-
bus

bus noctibus continuè intempesta nocte idem dæmonium pulsavit ad ostium, Henrico clamitâte: Scio quia propter me venit, scio quia propter me pulsat. Postea superuixit annum, debilis & infatuatus. Hæc mihi retulit monachus noster Theodericus Sufatienfis, dicens celebre esse valde in eadem ciuitate, cuius frater adhuc viuit in Ecclesia sancti Patrocli canonicus. APOLLONIVS: Si dæmones hominibus in assumptis corporibus commiscantur, sicut diuersis iam exemplis ostensum est, miror si de feminis possent generare, siue de viris concipere & parere. CAESARIVS: De hac quæstione soluenda nihil noui scio, sed quod in antiquis historiis legi, hoc replicabo.

CAPVT XII.

DUm gens Gothorum ex Asia migraret in Europam, sicut in gestis legitur, haberetq; mulieres deformes in suo comitatu, eiecit illas, timens ne liberos nimis deformes gigneret, sicq; nobilitatem Gothorū deformaret. Quæ de castris extrusæ, cum errarent in nemore, accesserunt ad illas incubi dæmones, genueruntq; ex eis filios & filias, ex quibus processit fortissima gens Hunorū. Legitur etiam Merlinus propheta Britanorum ex incubo dæmone & sanctimoniali femina generatus. Nam & reges, qui vsque hodie regnant in eadē Britannia, quæ nunc Anglia dicitur, de matre fantastica descendisse referuntur. Merlinus verò homo rationalis & Christianus fuit, multa futura prædixit, quæ quotidie implentur. APOLLONIVS: Si homines ex veriusque parētis semine concipiuntur tantū & nascuntur, quomodo dicendi sunt homines, qui partim ex homine, partim ex demone, carnis suæ trahunt originem? Nunquid resurgit in iudicio, quod nō est de veritate humanæ naturæ? CAESARIVS: Dicā tibi, quod audiui à quodā literato viro de hac quæstione; ait enim: Crementum humanum, quod contra naturā fūditur, dæmones colligūt, & ex eo sibi corpora, in quibus tægi videriq; ab hominibus possint, assumunt, de masculino verò masculina, de fe-